

Tartu Üksikud

Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam Keskinen
SÕBRAKIRI 3 (34) – august-detsember 2010

Tere!

Lehesadu ja vihmabini, lõhnav hommikune udu... nii alustasin septembris sõbrakirja kirjutamist, kuid algusest palju kaugemale ei saanudki. Ikka tuli mõni kiirem töö vahele ja sügisene kiri jäigi kirjutamata. Nüüd on vihmabiniast saanud valged lumehanged ja läheme vastu jõuludele ja uuele aastale.

Õppida, õppida...

Septembris sai meie Hannast koolilaps – ta läks Tartu Soome kooli eelklassi. Hanna saab küll alles jaanuaris kuueseks, et ta aga hea suhtleja on, luges ja arvutas juba ammu, otsustasime proovida, kas ta koolis hakkama saab. Mõne nädala eest oli meil tema õpetajatega arenguestlus ning nende soovitus oli, et Hanna tuleval sügisel päris kooli lähiks. Miriam ootab ka kõvasti kooli minekut, kuid sellega läheb veel paar aastat aega. Kuna oleme kakskeelne pere, siis oleme otsustanud, et kui selleks vähegi võimalust on, siis Eestis olles käiksid lapsed Soome koolis ja kui kunagi Soome kolime, lähiksid lapsed Eesti kooli.

Hannu on usinalt jätkanud Usuteaduste Instituudis teoloogia tudeerimist. Ta vajab jätkuvalt Sinu eestpalvet – nii õpingute kui tervise pärast. Sarkoidoosi ravi algab uuest aastast uuesti, haigus pole esimese pika ravikuuriga taandunud.

Minu enese õpingud jäid sügisel ootamatult seisma, sest sel aastal magistriõpet ei toimugi. Loodan, et järgmisel aastal saame uue hooga jätkata. Tegelikult tuli paus õppetöös minu jaoks päris sobival ajal, sest tööd kippusidki juba kuhjuma. Nüüd olen lugenud kirjandust, mis esimesel õppeaastal lugemata jäi ja saanud

rahulikult teiste ülesannetega tegeleda. Kaks päeva pärast selle teada saamist, et õppetöös tuleb paus, sain asemele ülesande tõlkida kristlikule telekanalile TV7 üle nädala saadet *Vremja tserkvi*.

Leinasõnum

Novembris kuulsime, et meie endine misjonisekretär Keskk-Soomes, Ritva Pasanen, on saanud kutse taevasesse koju. Ritva oli viimastel aastatel toimetanud Eesti laste jaoks vaimulikku kirjandust – lasknud seda tõlkida ning korraldanud selle trükkimist ja jagamist Eestis. Uusim raamat sai valmis septembris. Ritva ja tema abikaasa Veikko olid varem ka perekond Tuovinenide misjonisekretärid ning nemad töidki mulle 1999. aasta varakevadadel tolle „saatusliku“ Uusi Tie ajalehe, milles oli kuulutus, et Mordvasse otsitakse aastaks töötajat, ja mille läbi Jumal mind misjonitööle kutsus. Paar aastat varem olid nad korraldanud ka minu piiblikooli mineku. Olen Jumalale tänulik kõige selle eest, mida Ritva kaudu saanud olen.

Uus kodu

Kolimine on ikka üks suur ettevõtmine ja niisama, vahelduse mõttes, poleks me seda ette võtnud. Meil oli Siili tänaval tore pesa, nautisime vaikust ning vaatasime Emajõe rahustavat voolamist. Aga kodu töötamiseks hakkas ühine kirjutuslaud kitsaks jääma, tundisime, et vajame kumbki rohkem hingamisruumi. Jumala abiga leidsime novembris uue kodu, mis on ka Pauluse kirikule lähemal – meie maja eest on kiriku ette täpselt 2 km, samuti on nüüd võimalik ka ühistransporti kasutada ega pea alati ainult autoga liikuma.

Uus misjonär

Neile, kes pole sellest veel kuulnud, teatan rõõmuga, et EELK saadab uuest aastast välja uue misjonäri. Laura, kes on Pauluse koguduse liige, läheb aastaks Indoneesiasse kristlikku kooli lapsi õpetama. Olen rõõmus, et Laura on Jumala kutse vastu võtnud. Meile, siijääjatele, on see võimalus koos temaga misjonitöös osaleda – tema eest palvetades, talle kirjutades ning võimalusel ka annetades. Egon, kes juba mitu aastat oma perega Indoneesias töötab ja kelle üleskutsele minna Indoneesiasse õpetajaks Laura reageeris, kirjutab, et Laura vajab liiklemiseks motorollerit. Kirja lõpus on Misjonikeskuse arvenumbrid, kui kirjutate ülekannet tehes selgitusse: Laura, toetategi motorollerit ostmist.

Jätan siinkohal turvalisuse kaalutlustel kasutamata Laura perekonnanime, sest käesolev kiri on üleval ka Misjonikeskuse kodulehel. Indoneesia on siiski islamimaa, väldime nii võimalust, et googeldades oleks Laura nimi seostatav misjonitööga.

Ärajäänud pulmareis

Juba kaheksa aastat tagasi (küll aeg ikka lendab!!) oli meil plaan sõita pulmareisile Iisraeli. Tollasest sõjategevusest tingituna jäi reis tookord tegemata, kuid unistus Iisraeli minekust ei kadunud. Novembri lõpus sai see unistus teoks. Emana suhtusin varem veidi kartlikult lastega Iisraeli reisimisse, kuid seekord olin vana rahu ise. Enamuse ajast veetsime Iisraeli lõunapiiril Eilatis Punase mere ääres. Meie algne plaan oli kohapeal auto rentida ja sellega siis palju ringi sõita. Kolimisest tingituna polnud meil aga mahti eeltööd teha ja nii tundus mõistlik siiski koos teistega ekskursioonidel käia. Päev Jeruusalemmas ja Surnumere

ääres oli pikk, aga niiiii huvitav. Lapsed pidasid ka 4-tunnisele Jeruusalemma vanalinnas kõndimisele kenasti vastu. Tänu Jumalale selle torelda reisi eest!

Jeruusalemma on sajandite jooksul mitmeid kordi vallutatud ja ümber ehitatud. Ühele moslemist valitsejale oli Jumal palju tarkust andnud. Näiteks müüriti kinni Jeesuse hauakiriku teine uks, et kirikut kasutavad kristlikud konfessioonid ainult üht ust kasutades omavahel paremini läbi saaksid. Kiriku võti anti ühele moslemiperale (et öösiti ei käiks kirikus territooriumide ümberjagamine), kelle esindaja senimaani seda auväärset võtmehoidja ülesannet täidab. Piiblis on ennustus, et Messias tuleb Jeruusalemma läbi ühe teatud kindla värava. Ilmselt olid nii mõnedki valemessiad sellest väravast juba tulnud ja oma õpetust kuulutanud. Värav müüriti kinni ning valitseja öelnud, et tõeline Messias tuleb ka kinnimüüritud väravast läbi, nii nagu on kuulutatud.

Läheneb tõelise Messia, Jeesuse sünnipäev. Soovin, et ta tuleks paljude südamesse, ka läbi kinnimüüritud värava. Jesaja kirjutab:

***Rahvas, kes käib pimeduses, näeb suurt valgust; kes elavad surmavarju maal, neile paistab valgus. /--/
Sest meile sünnib laps,
meile antakse poeg,
kelle õlgadel on valitsus
ja kellele pannakse nimeks
Imeline Nõuandja, Vägev Jumal,
Igavene Isa, Rahuvürst.***

Õnnistatud jõuluaega ja head uut aastat!
Sinu eestpalvete ja toetuse eest tänulik
Liliann perega

Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam Keskinen
tel +372 53 651 931 (Hannu)
tel +372 53 641 413 (Liliann)
Skype: tartukeskiset

Hannu blogi: hannukalervo.wordpress.com

EELK Misjonikeskus Tehnika 115, 10139 TALLINN
mk@eelk.ee www.misjonikeskus.ee

Annetused misjonitöö heaks: Swedbank 1120254269 SEB 10602016015008

Postiaadress:

EELK Tartu Pauluse kogudus
Riia 27, 51010 TARTU, ESTONIA
e-post: eesnimi.perekonnanimi@sekl.fi

tel. 6464760, faks 6464761